

[Arbejdsministeren]

dringer i det beløb for 1984, som skal opkræves. Der er ikke tale om, som hr. Bakholt var inde på, en yderligere belastning af bidragyderne; det er det samme beløb, man skal betale inden for 1984.

Så kan jeg selvfølgelig godt forstå, at hr. Bakholt, som er imod lovforslaget, i det mindste forsøger at få igennem, at det skal være tidsbegrænset. Der skal såmænd ikke så meget logik til for at følge den tankegang. Men det er jo ikke rigtigt, når hr. Bakholt siger, at dette forslag er et udtryk for, at vi nu skal til at have privatiseret uddannelserne. Det, der er tale om her, er, at vi laver en ændret finansieringsform for arbejdsmarkedsuddannelserne og intet andet.

Spørgsmålet om hele styringen af arbejdsmarkedsuddannelserne er der overhovedet ikke taget stilling til her. Lovforslaget drejer sig udelukkende om finansieringen.

Med hensyn til spørgsmålet om styring af arbejdsmarkedsuddannelserne ved hr. Bakholt også, at der på regeringens lovprogram er et forslag, som regeringen regner med at fremsætte engang i 1984. Det er ikke regeringens hensigt at lægge op til, at arbejdsmarkedets parter ikke skal have indflydelse på uddannelsesindhold og tilrettelæggelse, således som de har det i dag. Det er heller ikke tanken, at de arbejdsløse skal skubbes ud af systemet. Men det er efter vores mening rimeligt, at arbejdsmarkedets parter selv bidrager til disse uddannelser, som de jo selv har så stor glæde af.

Så siger hr. Bakholt, at arbejdsmarkedsuddannelserne skal opprioriteres, og det er jeg enig i, for noget af det, vi får brug for, når det økonomiske opsving slår igennem, er at få uddannet både de ledige og dem, der er i arbejde, så de kan klare de udfordringer, der kommer i forbindelse med det økonomiske opsving og den teknologiske udvikling, som jo allerede er voldsomt i gang.

Så vil jeg da gerne sige tak til hr. Lawaetz, som sagde, at han kunne støtte forslaget, fordi der var tale om forligsstof, og jeg må sige, at egentlig havde jeg også regnet med det, for i alle de år jeg har kendt hr. Lawaetz, har jeg haft et godt samarbejde med ham i arbejdsmarkedsudvalget, og jeg er da overbevist om, at dette samarbejde også vil fortsætte loyalt, når vi mødes igen i januar måned.

Bakholt (S):

Arbejdsministerens bemærkninger om, at dette lovforslag først skal træde i kraft den 1. april 1984 på grund af det skattelovsforslag, som skatteministeren har fremsat, er lidt søgt. Jeg kan godt se, at det er det, man bruger som argument, men det har i hvert fald fået en meget hurtig og blid behandling i folketinget, fordi det behandler dette skatte spørgsmål på den eneste rigtige måde. Det gjorde skatteministerens første forslag ikke, men det gør dette, så det kan ikke være det, der er begrundelsen.

Jeg tror bestemt ikke, at arbejdsministeren har ret, når hun siger, at regeringen også ønsker arbejdsmarkedsuddannelserne opprioriteret, og at det vil ske, når man bruger denne form for finansiering. Det lægger tværtimod en dæmper på aktiviteterne på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet at lave den finansieringsform, som man her er på vej til at lave.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg vil gerne sige til hr. Bakholt, at vi gennem mange år har oplevet, at arbejdsmarkedets parter i fællesskab har været meget interesserede i at få udbygget og styrket arbejdsmarkedsuddannelserne. Det har været et fælles ønske hos begge parter på alle områder, og både tidligere arbejdsministre og jeg selv har haft møder med arbejdsmarkedets parter om dette. Derfor tror jeg også, at arbejdsmarkedets parter også i fremtiden, uanset hvilken finansieringsform man har for arbejdsmarkedsuddannelserne, vil have præcis samme interesse i, at den danske arbejdskraft er så godt uddannet som overhovedet muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond. (Lovforslag nr. L 67).

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 71 stemte for, 78 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.